

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ.๒๕๕๘**

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมีมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑๘(๒/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้ง ศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๓๙

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศหรือข้อตกลงอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน ที่จัดตั้ง ตามพระราชกฤษฎีกา และจัดตั้งโดยอำนาจสภามหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ

ข้อ ๕ ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

๕.๒ มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญเป็นพิเศษและมีผลงานวิชาการ ในระดับศาสตราจารย์ในสาขาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

๕.๒.๑ งานแต่งเรียบเรียงตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษา ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ เล่ม และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว หรือ

๕.๒.๒ ผลงานวิจัยซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่แล้วโดยไม่นับ งานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

๕.๒.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่สามารถประเมินคุณค่า
เทียบได้กับผลงานทางวิชาการ ตามข้อ ๕.๒.๑ ข้อ ๕.๒.๒ หรือข้อ ๕.๒.๓

๕.๓ เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลงานของผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อดำรง
ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน

คณะกรรมการตามวรรคก่อน มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาประเมินผลงานของ
ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๗ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของคณะกรรมการให้เป็นไป
ตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้คณบดีโดยอนุมัติของคณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้มีสิทธิเสนอชื่อ
ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษตามข้อ ๕ โดยให้เสนอรายละเอียดและเอกสารที่แสดง
ว่าเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่ออธิการบดี

ให้อธิการบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานของผู้ที่ได้รับการ
เสนอชื่อตามวรรคก่อน

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พิจารณากลั่นกรอง
คุณสมบัติของผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ และมีผลงานที่ผ่าน
การประเมินของคณะกรรมการตามข้อ ๗ วรรคสอง แล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความ
เห็นชอบต่อไป

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑๔ (๔/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และให้ใช้บังคับกับนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบริหารเภสัชกรรมที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือข้อตกลงอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ คุณสมบัติและเงื่อนไขการเข้าเป็นนิสิตเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ ๕ การสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตเภสัชศาสตร์ ให้ทำเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ การรับโอนนิสิต หรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ ๗ ระบบการศึกษา

๗.๑ การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม เป็นหลักสูตร ๖ ปี

๗.๒ การกำหนดปริมาณการศึกษาและแบ่งภาคการศึกษาในสี่ปีแรกของหลักสูตรให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี และใน

สองปีหลังให้กำหนดการศึกษาและการฝึกปฏิบัติงานตามประเภทรายวิชา โดยรายวิชาปกติให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนรายวิชาที่เป็น การฝึกปฏิบัติงานด้านบริหารเภสัชกรรมในแหล่งฝึกงานให้แบ่งนิติตออกเป็นกลุ่มหมุนเวียนกันไป ในแต่ละรายวิชา โดยกำหนดระยะเวลาประมาณหนึ่งสัปดาห์เป็นปริมาณการศึกษาของรายวิชานั้น เท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๘ การลงทะเบียน

๘.๑ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตในสี่ปีแรกตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

๘.๑.๑ นิสิตมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาที่มีได้กำหนดไว้ในหลักสูตร เภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรมได้ แต่จะต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนก่อน ทั้งนี้ไม่นับหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นหน่วยกิตสะสม และให้วัดและ ประเมินผลรายวิชานั้นเป็นสัญลักษณ์ S หรือ U

๘.๒ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตในสองปีหลังตามหลักสูตรให้ ลงทะเบียนเรียนตามแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๙ การวัดและประเมินผล

๙.๑ การวัดและประเมินผลในสี่ปีแรกตามหลักสูตร ให้นำข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙.๒ ให้วัดและประเมินผลในสองปีหลังตามหลักสูตรหรือในรายวิชาที่ มีการลงทะเบียนร่วมกันเป็นรายปีการศึกษา ดังนี้

๙.๒.๑ กรณีรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายภาคการศึกษา การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับ ปริญญาตรี

๙.๒.๒ กรณีรายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นรายปีการศึกษา ให้มีการวัด และประเมินผลเมื่อสิ้นปีการศึกษา

๙.๓ ผู้มีสิทธิลงทะเบียน ตามแผนการเรียนชั้นปีที่ ๖ จะต้องเป็นผู้ที่สอบ ผ่านทุกรายวิชาตามแผนการเรียน ชั้นปีที่ ๑ ถึง ชั้นปีที่ ๕ และได้ระดับชั้นสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

๙.๔ ผู้มีสิทธิสอบรวบยอดจะต้องมีคุณสมบัติตามประกาศของคณะ เภสัชศาสตร์ นิสิตจะต้องทำการสอบรวบยอดตามที่คณะเภสัชศาสตร์จัดสอบจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ การสอบรวบยอด ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินการสอบรวบยอดให้ทำเป็นประกาศคณะเภสัชศาสตร์

ข้อ ๑๐ การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา และการอนุมัติให้ปริญญา ให้เป็นไปตามที่ กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ ๑๑ นิสิตจะพ้นสภาพจากการเป็นนิสิต ก็ต่อเมื่อ

๑๑.๑ มีเหตุจำต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ

๑๑.๒ คณะกรรมการจิตแพทย์ที่อธิการบดีแต่งตั้งมีคำวินิจฉัยว่า นิสิตผู้นั้นเป็นหรือเคยเป็นโรคจิตประเภทใดประเภทหนึ่ง และมีมติคณะกรรมการประจำ คณะเภสัชศาสตร์เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ว่าโรคจิตประเภทนั้น ๆ หากยังมีอยู่ต่อไปภายหลังสำเร็จ การศึกษา แล้วจะมีผลเสียต่อการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมถึงขั้นเป็นอันตรายร้ายแรงต่อ บุคคลอื่น

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการ ใด ๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน หรือกรณีที่มีความจำเป็นต้อง ผ่อนผันข้อกำหนดในข้อบังคับนี้เป็นพิเศษ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจตีความวินิจฉัยสั่งการ แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ ให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ บังคับกับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๓ และปีการศึกษา ๒๕๔๔ จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ.๒๕๕๗**

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต เพื่อส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติตน ร่วมกันของนิสิตในสถาบันแห่งนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑๖ (๖/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ.๒๕๓๖

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีที่นิสิตสังกัดอยู่และให้

หมายความรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดด้วย

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชาที่นิสิตสังกัด และให้

หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยนเรศวร

หมวด ๒

วินัยนิสิต

ข้อ ๖ นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ นิสิตจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อ ๙ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก ความสามัคคีหรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานิสิตของสถาบันแห่งนี้ รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพคารวะ และไม่แสดงอาการกระต้างกระเดื่อง ลบลู่ดูหมิ่น ต่อเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ด้วยอำนาจและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๑๑ นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ นิสิตจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย เป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๓ นิสิตต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่ว ดังกรณีต่อไปนี้

๑๓.๑ ทุจริตในการศึกษาและการสอบ

๑๓.๒ ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

๑๓.๓ ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง

๑๓.๔ ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน

๑๓.๕ เสพสุราเมรัย หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดใด ๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

๑๓.๖ กระทำการใด ๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

๑๓.๗ กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ โทษฐานความผิดวินัยมี ๕ สถาน และแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๔.๑ ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

๑๔.๑.๑ ว่ากล่าวตักเตือน

๑๔.๑.๒ ตัดคะแนนความประพฤติ

๑๔.๑.๓ ภาคทัณฑ์

๑๔.๒ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

๑๔.๒.๑ ให้พักการศึกษา หรือพักการให้ปริญญาไม่เกินสองปี

การศึกษา

๑๔.๒.๒ ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า

“ไล่ออก” หรือ “dishonorably expelled”

กรณีใดที่จักตัดสินว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๕ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนิสิตกระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต รายงานเป็นหนังสือแจ้งคณบดีซึ่งนิสิตสังกัด เพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นิสิตซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และการดำเนินการ เช่นว่านั้น ต้องเปิดโอกาสให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุน

ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหา
ชี้แจงและนำสืบแก้ ข้อกล่าวหาเมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้
ดำเนินการตามข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึง
จะยุติเรื่อง

ข้อ ๑๗ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตกระทำผิดวินัยนิสิตร้ายแรง
ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายลงโทษได้เลยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ก็ได้

กรณีใดเป็นความผิดโดยแจ้งชัดให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การสอบสวนวินัยนิสิต

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้แต่งตั้ง
จากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นประธาน กรรมการอีกอย่างน้อยสามคนและให้มีนิติกร
จากหน่วยกฎหมายหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน
สามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวน
ขอขยายเวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งหนึ่งครั้งไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือ
ให้ส่งเอกสารที่อยู่ในการครอบครองให้คณะกรรมการสอบสวนได้

ข้อ ๒๑ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งข้อกล่าวหา
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หมวด ๖

อำนาจการลงโทษนิสิต

ข้อ ๒๒ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนิสิต ได้แก่

๒๒.๑ อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

๒๒.๒ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายในคณะที่นิสิตผู้กระทำผิดสังกัด

ข้อ ๒๓ นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายสั่ง ลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษ โดยไม่มีความผิดในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

หมวด ๗

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ขึ้นพิจารณาและเสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า สมควรแก้ความผิดให้ยกอุทธรณ์ และให้คณะกรรมการอุทธรณ์เสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นสิ้นสุด

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหนึ่งคนเป็นประธาน กรรมการจากตัวแทนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสองคน

จากตัวแทนองค์การนิสิตหนึ่งคน และนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้คณะกรรมการตาม
วรรคก่อนมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ปากคำใหม่ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ นิสิตผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ
ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๒ กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่
ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตาม
ระเบียบหรือข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร